

כירה פרק שלישי שבת

לז.

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ג מהל' שבת
הלכה י' פתח לאזין סה
טו"ש"ע א"ח ד"י רגש פט"ק
כ:
ג ב שס ט"ף ד"ב גב"ה:
ד ג מ"י שס הלכה י' טו"ש"ע
ה שס פט"ק ג:
ו ד מ"י שס הלכה ד:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה א"ח וכו'
דלי להחזיר קמא אבל לשהות:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ליקול וכו'
זהו משפט דק"ל בהגהות. ענין
מזה תוספות מגילה דף ט'
ע"כ ד"ה ודילמא:

תוס' ישנים

(א) ואפשר דרב מוקד מתני'
להחזיר אבל לשהות אפילו
כאנה גרופה שרי מנטמק
ועל לו ולברי יומנן אפי'
מנטמק ויפה לו:

מוסף תוספות

א. (ד) מהא משמע
דהלכתא כחבתינן, דאי לא,
אמאי דחיק נפשי
למאמרא לחסורי למתני'
לימא להשהות תנן ואחרי
מתני' כפשטה, אלא, חי
היין, ב. אלמא שרי
להשהות אפי' בתוך
התנור שאינו גרוף. טוס'
ה"ש"ע, ג. כיון דבער"ש
למאמרא לחסורי למתני'
אירי. טוס' ה"ש"ע, ד.
[ב] שבת. טוס' ה"ש"ע.
ה. כיון דשרי כשהגיע
למאכל ביד ואע"פ
שצריך בשול, כבאר הוא
דכל שכן. יע"ש"ע.
ו. ואוקמנא כתי שצולו
ממאכל ביד. יע"ש"ע.
ז. לשהות בכירה שאינה
גרוף. יע"ש"ע, ח. ומאן
דאסר בהייה, לא אסר
עלי' דחנניא. יע"ש"ע.
ח. הלכך ל"ק מידי היכי
ותסיק אדעת' לממר
להחזיר תנן, דאפי' כי
אפרי לשהות תנן לא סיל'
כמתני'. טוס' ה"ש"ע.

לעולם אימא לך להחזיר סגן. ואילו לשהות אע"פ שאינו גרוף שרי:
והך חזרה דאמרי לך. לא יחזיר עד שיגרוף דכי גרוף מיהא שרי:
לאו דברי הכל היא. ולצית שמאי לא סבירא להו: לא שנו. שרומא
דמתני' אלא על גבה דלא נפיש בהלל כולי האי אבל תוכה אסור:
אי אמרם בשלמא להחזיר סגן. אבל

לשהות משהין אפילו בשאין גרופה
כדמתסרינן ליה חסורי ורבי חלב
אשריותא דלשהות על שאינה גרופה
קאי: היינו דשני זין טובה לעל גבה.
דכי משהי לתוכה דלשהי גרופה
מטמין ממש ברמך: אלא אי אמרם
לשהות סגן. דלפילו לשהות צעי
גרופה כיון דגרופה ומצעוד יוס הוא
נותנו לתוכה מה לי תוכה מה לי על
גבה: ארישא. עד שיגרוף: אסיפא
קאי. דלשני צחורה אבל רישא לשהות
הוא וצין תוכה וצין גבה שרי: שפי
כירוס המסאמימות. מתוברות יחד
וקרי של חרס מפסקת צנייהס: משהין
על גבי גרופה וקטומה. דלא חיישין
משום דסליק לה הכלל מאדך: ומה
סן משהין. על הגרופה: לא יחזיר.
שבצת: א"כ רישא דמתניתין
לשהות קאמר דצעי גרופה וצלשהות
פליגי בחמין וצתבשיל וצגרוף וסיפא
אלא אי צחורה מתני' ר' יהודה היא.
גרופה אבל לשהות תנן דצעי
גרופה אבל לשהות לא צעי גרופה
ופלוגתא דחמין ומצביל כשאינו גרוף
כדמחסקת ומתלת לה: קשיא ל"ש
תנא. דקאמרי צ"ש צמתני' משהין
חמין אף בשאינו גרוף והכא קאמר
רבי מאיר ל"ש דלפילו גרוף ולא
כלום וכו"ש כשאינו גרוף. והא כולה
חדא פירכא היא דצית שמאי לא שני
להו זין גרוף לשאינו גרוף: ולצ"ה
צתפסי. דצמתניתין שרו צית הלל
לשהות חמין ומצביל אף בשאינו גרוף
והכא קמי דצגרוף חמין אין מצביל
לא ובשאינה גרוף אין משהין כלל
ולענין חזרה צגרוף תנן צמתניתין
ל"ש מחזירין והכא קמי עקר דברי
הלל לא יחזיר: ופי' ר' יהודה. דאמר
נמי כי צמתניתין מ"מ גרופה וקטומה
קשיא דצמתניתין תרלת דפלוגתא
קמייתא בשאינו גרוף ושרו צ"ש חמין
וצית הלל חמין ומצביל והכא קמי
אין משהין על גבי שאינה גרופה ואינה
קטומה כלל ופלוגתא דלשהות צגרופה
וקטומה: צחמין וצבשיל ונוטליס
ומחזירין. דמוקי פלוגתא דצ"ש וצ"ה
צשהית חמין ומצביל דצית שמאי שרו
חמין ומצביל לא וצ"ה חמין ומצביל
ולא כ' מאיר דאמר ל"ש לא כלום:
מהו לסמוך. קדרה אלא דופן הכירה
צלא גרופה שהכירה מטלטלת היא
ומושיעיס אותה על גבי קרקע: גבה.
עובי שפתה או כסוי שעל חללה:
ודמלי. הקדרה על גבי הכירה:
ונתלצסה. חזרה והוצעה: הסס
נוטליס ומחזירין חדא מקום. ולא שייך
למתני' מחזירין עד לפני נוטליס
נעורת. ארישט"ש: שוחמו כל
זרין. דליכא למחשש לחיתוי:
מנטמק

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחסורי מיהסרא בו.^א משום דקיי"ל
כמתני' כמו שאפרש צע"ה דחיק לאוקמנא מתני' כוותיה:
א"כ להחזיר תנן היינו דשני בין תוכה לעל גבה. פי' צקונטרס
משום דאי להחזיר תנן (א) ל"כ לשהות משהין אפילו צבאיה
גרופה להכי שני זין טובה דהוי מנטמין
ממש ברמך לעל גבה וקשה להר"ח
למתני' אפילו טובה משהין אפי'
צבאיה גרופה דהא תנן (לעל דף יט):
ולא חזרה על גבי גחלים אלא עד
שיקרמו פניה הא קרמו פניה שרי
אע"ג דחזרה צחורה היא^ב וצלאו הכי
אורי' צחנס דחק רש"י לפרש כן
דליכא למימר שפיר היינו דשני לן זין
טובה לעל גבה מהא דשרי להחזיר
צגרופה וצשהסאה דוקא לא ניחא
ליה לחלק^ג אבל צחורה^ד ניחא ליה שפיר
לחלק כדמוכח צמאי דמשני מי סברת
ארישא קאי אסיפא קאי כו' קשה
לר"י (א) היכי צעי למימר אליכא דרב
דמתניתין להחזיר תנן אס כן אמר
מתניתין כמתני' ורב דלא כמתני' דהא
מתני' שרי צמנטמק ויפה לו דהא
תנן (סס) אין לולין צער וצילה אלא
כדי שילוו מצעד ויסי' אמר כמתני'
וצילה אמרינן לקמך^ה דצמנטמק ויפה לו
הוא ורב אסר לקמך^ו דצמנטמק ויפה לו^ז
וי"ל דצלאו הכי לא סבר לה רב כסוס
תנא דהא ר"מ ור' יהודה אסרי צבאיה
גרופה אפילו צמנטמק ורע לו ורב
שרי צמנטמק ורע לו אפילו צבאיה
גרופה וצגרופה לא אשכחן שוס אמורא
דאסר אפילו ופי' לו ועוד דרב קאי
אמלימיה דרבי יומנן דלשני צבאיה
גרופה^ח וכן רבי יומנן דשרי לקמן חמין
ומצביל שצישל כל צרכו צבאיה גרופה
אבל לא צישל כל צרכו אסור לא אשכחן
תנא דסבר הכי:
מהו לסמוך. צבאיה גרופה קצבי
ואי מתניתין להשהות תנן קא
צעי להשהות ולהחזיר ואי להחזיר תנן
וצעי להשהות אפי' טובה וגבה צעי
להחזיר ולהשהות היכא שאינו מצושל
כמאכל צן דרוסאי:
תא שמע כירה שהסיקוה בו.
ומסיק דשרי לסמוך ומכל
מקום אין ללמוד מאכל לסמוך
אלל האש דשאינה כהא דדופני כירה
מפסיקין צינו ולשא:
שמע

סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממו הגחלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה.